

HET VERDWIJNEN VAN CENTAUREA CALCITRAPA UIT ONS LAND

door Chr.G. van Leeuwen (Utrecht)

(ontv. 21 maart 1958)

In no. 6 van dit Correspondentieblad wordt de vraag gesteld, waaraan het verdwijnen van de Kalketrip uit ons land moet worden geweten. Onze schier onuitputtelijke vraagbaak Oberdorfer vermeldt over de standplaats van deze soort in Z.W.-Duitsland het volgende: "Selten und unbeständig in wärmeliebenden Schuttunkrautgesellschaften, vor allem im Bereich von Tretgesellschaften auf nährstoffreichen, stickstoffhaltigen, lehmigen oder sandigen Tonböden, lokal Charakterart der Lolium perenne - Matricaria matricarioides - Assoziation. Massenverbreitung in ähnlichen mediterranen Tretgesellschaften (Hordeo-Onopordion)."

Als vindplaatsen vermeldt hij o.a. haventerreinen in het Rijngebied.

In zijn Süddeutsche Pflanzengesellschaften geeft hij een tabel van het gewone tredplantengezelschap Lolio-Plantaginetum (is Ass. van Lolium en Matricaria) met Centaurea calcitrapa, waarvan de opnamen evengoed uit Zeeland afkomstig hadden kunnen zijn.

Aangezien de Kalketrip zich blijkbaar ook in het warmste gedeelte van Duitsland al onzeker gedraagt, ben ik geneigd deze soort niet alleen in Zuid-Limburg maar ook in de rest van ons land als een adventief te beschouwen. Het verdwijnen zou dan kunnen samenhangen met het ophouden van zijn anthropochore zaadverspreiding, als gevolg van verandering in onze handelsbetrekkingen, die nog in het begin van deze eeuw, aanzienlijk meer dan thans, op het nabije oosten, Zuid-Rusland e.d. waren gericht.

Dat de plant vroeger vooral in het zuidwestelijk kustgebied was te vinden stemt overeen met mijn ervaring, dat juist in die hoek van ons land warmteminnende onkruiden zich bijzonder goed schijnen thuis te voelen.